

[Bernhard Baunsgaard]

se penge på. Dermed være naturligvis ikke sagt, at der ikke vil ske fejltagelser, men vi har prøvet, så godt vi kan, at hindre fejltagelser og i hvert fald fejltagelser, der skulle nærmere sig politisk forfølgelse.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti har stillet en del ændringsforslag til forslag til lov om Statens Kunstfond. Disse forslag følger kristeligt folkepartis holdning op, sådan som fru Inger Stilling Pedersen og jeg gentagne gange har fremført den her i salen under debatter om statens forhold til kunsten, sidst under forhandlingen om redegørelsen om regeringens kulturpolitik i november sidste år. Her kom det klart frem, at kristeligt folkeparti ikke ønsker, at skatteborgernes midler skal kunne forvaltes af statslige instanser, der ikke er undergivet ministerkontrol, således at der ikke er en minister, der skal stå til ansvar over for folketinget, såfremt folketinget finder, at trufne økonomiske dispositioner er kritisable.

Her er vi uenige i det, fru Birte Weiss fremførte i sin ordførertale. Det er jo ikke ukendt, at kristeligt folkeparti som begrundelse for sin holdning har fremført de misforståelser og de fejlpositioner, der er sket med hensyn til tildeling til forskellige kunstområder. Jeg behøver bare at nævne Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm og Solvognens udfoldelser.

I det foreliggende tilfælde ønsker vi, at ministeren for kulturelle anliggender skal være ansvarlig over for folketinget for anvendelsen af de midler, der stilles til rådighed for Kunstfondet. I konsekvens heraf foreslår vi i ændringsforslag nr. 4, 5 og 9 den omlægning af det nuværende system, at bestyrelsen skal afgive indstilling til ministeren for kulturelle anliggender om anvendelsen af fondets midler. Hvis ministeren ikke er med i beslutningsprocessen, er der heller ikke noget retligt eller praktisk grundlag for at drage ham til ansvar for uønskede dispositioner. Ud fra den samme tankegang foreslår vi, at de sagkyndige udvalg, der er omhandlet i § 4, ikke kun skal administrere fondets midler, men også skal afgive indstilling om anvendelse af midlerne til ministeren.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at forslaget, hvorefter hvert kunstkyndigt udvalg skal

have tre medlemmer, ikke efter vor opfattelse giver tilstrækkelig mulighed for en alsidig sammensætning. Vi foreslår derfor i ændringsforslag nr. 8, at antallet af udvalgsmedlemmer skal være fem i stedet for tre. Men vi fastholder det princip, at flertallet, altså nu tre, udpeges af repræsentantskabet, medens de resterende to medlemmer udpeges af ministeren efter indhentet udtalelse fra repræsentantskabet. I modsætning til enkelte af de ordførere, der har været heroppe, er vi af den opfattelse, at det vil give en større mulighed for spredning af synspunkter end de nuværende udvalg.

Såfremt dette ændringsforslag skulle blive nedstemt, vil vi stemme for de af det konservative folkeparti stillede ændringsforslag nr. 10 og 11. Ud fra det grundlæggende princip om decentralisering finder vi det utilfredsstillende, at Kunstfondets repræsentantskab kun skal omfatte tre repræsentanter for det kommunale og amtskommunale selvstyre. Der kan meget vel være tale om amtsvise eller egnsvise kulturbestemte synsvinkler, som også vil have en berettiget plads i administrationen af Kunstfondet. Dette bliver der ikke mulighed for at tage hensyn til, så længe man kun lader lokale synspunkter komme til orde gennem enkelte repræsentanter, udpeget af samtlige amter og kommuner. Vi foreslår derfor i ændringsforslag nr. 12, at repræsentantskabet udvides, således at en repræsentant for samtlige landets amter får sæde i repræsentantskabet. På denne måde kan kunststøtten måske være med til at føre de egnsvise kulturpræg frem til et mere markant udtryk. På den baggrund vil det også være nærliggende at placere repræsentanter for færøsk og grønlandsk kultur i repræsentantskabet, som vi har foreslået.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at dette ændringsforslag har fået tilslutning fra venstre, og at nu også fremskridtspartiet vil stemme for det.

Kristeligt folkeparti går principielt ind for, at det offentlige støtter skabende og udøvende kunst, men vi mener, at støtten først og fremmest skal gives til uddannelse og til kunstværker. Vi har gentagne gange givet udtryk for vor modstand imod livsvarige kunstnerydelser. Uanset hvor dygtig og anerkendt en kunstner eventuelt er, uanset hvor påkrævet det på et givet tidspunkt måtte forekomme at yde ham eller hende en offentlig